

Sagen som Dyrtidstillæg, vi saa for Formens Skyld skulle nægte Behandlingen deraf, og derfor gjorde vi vor Indstilling til eneste Behandling ved at foreslaa en Ændring i Landsstingets Forslag, saaledes som det forelaa. Vi erindrede jo meget vel, at det var Folkethinget, der i sin Tid formaade Landsstinget og Regjeringen til at sætte det ind paa Finansloven. Forskjellige mellemkommende Begivenheder berøgede Regjeringen og Folkethinget til at ønske dette udenfor Finansloven, nu ønsker man det fra anden Side tilbage igjen — nuvel, hvorfor skulde der være Noget imøen derfor? Altsaa, Formen har ikke nogen afgjørende Betydning for os. Hvad derimod Realiteten angaar, mene vi, at denne Sag er behandlet saa udførlig tidligere, og at der er givet saa gode Grunde for et Forslag af den Natur, som Forslaget under Nr. 48, at jeg ikke skal opholde mig længere derved. Ganste vist har jeg hørt stærke Indvendinger imod Forslaget fra den ene og fra den anden Side, og jeg tror selv, at der kan gøres Indvendinger imod dette, som imod ethvert Dyrtids- eller midlertidigt Tillæg. Hvor man opstiller Reglerne i Almindelighed, vil der altid kunne gøres Indvendinger, thi et saadant Forslag kan kun i Gjennemsnittet nogenlunde træffe det Rette. Det er ogsaa derfor, at man har de organisatoriske Lønningslove, og at vi ønske, at Behandlingen af dem maa føres til en Afgjørelse af Stridighederne om midlertidige Lønningsforbebringinger og Dyrtidstillæg, idet man ved Behandlingen af disse ganske anderledes kan tage Hensyn til de forskjellige Forhold, som der bliver at tage Hensyn til, saasom Arbejds Betydning, det Forhold overhovedet, i hvilket man fastsætter Lønningerne. De enkelte Indvendinger altsaa, der kunne rejses imod vort Forslag, kunne ikke afskrække os fra at betragte det som et efter de givne Forhold og hidtil førte Forhandlinger passende Forslag. Vi have dermed godtgjort, at vi for vort Vedkommende, uagtet mange Omstændigheder og selv Paavirkninger fra Vælgernes Side maaske kunne opmuntre til ikke at vise den samme Imødekommen, dog paa ethvert Punkt have optaget den imødekommende Stilling, saavel ligeoverfor det høje Thing, forsaavidt det angaar Afstemningen, som ligeoverfor den samlede Lovgivningsmagt med Behandlingen af Sager af denne Natur for dog endelig at faae en Finantslov, der kan virke fyldigere end den midlertidige Finantslov og give Administrationen en langt større Sikkerhed i Udførelsen af de Foretagender, der ligge til Grund for Bevillingerne, og til hvis Udførelse de ofte maa have en meget kort Sommer. Det er heftigst, at man har fundet det rigtigt at udsætte mange Foretagenders Paabegyndelse og Gjennemførelse i den Tid, for hvilken Finantsloven gjælder, paa Grund af de Stridigheder, kalder man det, som der er om disse enkelte Punkter.

Thomsen: Der er ligesaa lidt for mig som for de to foregaaende ærede Talere nogen stor Anledning til at inblæde sig paa megen Tale angaaende det foreliggende Finantslovsforslag og de enkelte Ændringsforslag, thi disse ere jo allesammen gamle Bekjendte. Finantslovsforslaget er det samme som forelaa sidste Gang til Behandling, da det tilbagesendtes os fra Landsstinget. Ændringsforslagene haabe de væsentligere og de mindre væsentlige ere jo omtrent lig dem, der tidligere have været opstillede her i Salen med de enkelte Modifikationer, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) sidst bebudede, at han vilde fremsætte Forslag om. De ere altsaa i alt Væsentligt i Indhold lig med, hvad vi kjende, og de ere endog saa i Formen temmelig lig med, hvad vi ere vant til fra forrige Samling, idet nogle af dem ere stillede af de to Grupper i Forening, hvis Ordførere nu have udtalt sig, andre af dem ere stillede af den ene Gruppe, med jevn Udset til at blive vedtagne ved en velvillig Neutralitet fra den anden Gruppe, og atter andre af dem er stillet af den anden Gruppe saaledes, at den første Gruppe har tilfagt sin Tilslutning, uden dog at være Medforslagsstiller. Det eneste Ny, jeg har hørt fremsat idag, er den Oplysning, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds nylig gav, nemlig, at det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 39, er et Mægtingsforslag mellem Regjeringsforslaget og det Forslag, der er stillet af et Mindretal. Jeg tilstaa, at det fraspæredede mig at høre, at et Forslag, der gaar ud paa Bygningen af Materiel til et Beløb af 1¼ Million Kr., skulde være et Mægtingsforslag mellem to andre, hvoraf det ene forlanger 5 Millioner Kr., og det andet 2½ Million Kr. Efter hvad jeg tidligere har troet, skulde et Mægtingsforslag ligge imellem de Forslag, imellem hvilke Mæglingen skal finde Sted, og ikke helt udenfor dem begge. Der er fra de Herrers Side, der have udtalt sig, iøvrigt ikke nævnt videre med Hensyn til Enkelthederne af de fremsatte Forslag, og jeg kan derfor ogsaa spare mig at gaa ind derpaa. Det eneste Argument, der er blevet brugt, det Hovedargument, der er udtalt til Gunst for alle Ændringsforslagene tilfammen, er det, at Finantslovsforslaget ved at omændres saaledes, som de Herrere have foreslaaet, vil faae en Skikkelse, som vil spare til, hvad Regjeringen og Landsstinget ifjor have afviseret ved, og at der af Hensyn dertil ikke er nogen Grund til at forlange Andet eller Mere iaar. Dette Argument kan jeg imidlertid ikke paa nogen Maade erkjende for holdbart. Tider og Omstændigheder kunne nødvendiggjøre, at man en enkelt Gang maa nøjes med mindre, end man ønsker, men der kan ikke derafra drages den Slutning, at det paa Grund deraf kan fastslaaes som Regel, at man under alle Omstændigheder skulde være tilfreds med det Samme; tværtimod vil man langt snarere kunne